

Ավետիք Իսահակյան

Կնոջն ուզեցի հավատալ նորից

Կնոջն ուզեցի հավատալ նորից,
Լալ ու երագել առաջվա նրման.
Բայց արյունոտվեց խեղճ սիրտըս նորից.
Եվ որք մնացի և թափառական:

Սե՛ր, մնաս բարով, էլ քեզ չեմ նայի,
Չեմ բախի դուռդ ունայն քամու պես.
Բայց կուզենայի հավիտյան լայի,
Եվ չըցամաքեր արցունքը սրտես:

1905

Թիֆլիս